

Na podlagi 3. točke drugega odstavka 23. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP in 96/15 – ZIPRS1617) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o metodologiji priprave in obravnave investicijske dokumentacije na področju državnih cest in javne železniške infrastrukture

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(področje in namen uredbe)

(1) S to uredbo se določata priprava in obravnava investicijske dokumentacije za vse investicijske ukrepe s področja državnih cest in javne železniške infrastrukture, ki se financirajo po predpisih o javnih financah.

(2) Ta uredba določa metodologijo priprave in ocenjevanja investicij s področja državnih cest in javne železniške infrastrukture, ki vključuje:

1. vrsto in obvezno vsebino investicijske dokumentacije,
2. postopke in udeležence pri pripravi investicijske dokumentacije in ocenjevanju investicij,
3. metodološke osnove za vrednotenje in ocenjevanje investicij,
4. najnižja merila za ugotavljanje učinkovitosti investicij, ki se izvaja v vseh fazah projektnega ciklusa, ki so podlaga za odločanje o investicijah in njihovo uvrstitev v načrt razvojnih programov.

(3) Ta uredba se uporablja za ugotavljanje prednosti in slabosti posameznih predlogov projektov oziroma pri odločanju o izbiri izvedljivih projektov, katerih rezultati bodo prispevali k razvoju državnih cest in javne železniške infrastrukture in jih bo mogoče nadzirati v vseh fazah projektnega ciklusa.

(4) Za vsa vprašanja priprave oziroma obravnave investicijske dokumentacije, ki s to uredbo niso posebej urejena, se uporablja veljavna Uredba o enotni metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ (Uradni list RS, št. 60/06, 54/10 in 27/16).

2. člen

(pomen izrazov)

(1) Posamezni izrazi, uporabljeni v tej uredbi, pomenijo:

1. investicijska dokumentacija so sistematično urejeni dokumenti, ki opisujejo osnovne značilnosti investicije in investicijo v celoti in iz katerih je razvidno, kaj se dogaja z investicijo v celotnem investicijskem ciklusu. Je podlaga za odločanje v investicijskem procesu ter vsebuje vse prvine in izračune, ki so potrebni za ocenitev finančno-tržnih,

- ekonomskih in drugih posledic odločitve o investiciji;
2. eksterni stroški prometa so stroški, ki jih udeleženci v cestnem prometu povzročajo družbi in okolju ter niso nadomeščeni s povratno transakcijo. Glavni viri teh stroškov so prometne nesreče, zastoji, onesnaževanje zraka, hrup in podnebne spremembe;
 3. kazalnik je številčni podatek, ki izraža stanje ali nakazuje razvoj kakega pojava ali merila (npr. povprečni letni dnevni promet);
 4. merilo je tista odločilna lastnost investicijskega projekta, ki je podlaga za vrednotenje, primerjanje ali presojanje;
 5. naročnik je pravna oseba, ki izvaja naloge v zvezi z načrtovanjem in izvedbo investicijskega projekta;
 6. obnova je večje obnovitveno delo na podsistemu ali delu podsistema, s katerim se ne spreminja celotno delovanje podsistema;
 7. prostorska dokumentacija je sistematično urejen sestav besedilnega in grafičnega dela prostorskega akta in obveznih prilog v skladu s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje;
 8. tehnična dokumentacija je sistematično urejen sestav listin, slikovnega gradiva, načrtov in besedil oziroma sestavin, kot so jamstva, spričevala, potrdila, sezname, sheme, navodila in podobne sestavine, ki določajo pravila za uporabo oziroma obratovanje in vzdrževanje objekta ali naprav; pri graditvi vključuje dokumentacijo, določeno z zakonom, ki ureja graditev objektov (projekt izvedenih del, projekt za vzdrževanje in obratovanje objekta ter projekt za vpis v uradne evidence).

(2) Izrazi, ki niso opredeljeni v tej uredbi, pomenijo enako, kot je določeno v predpisih, ki urejajo pravila cestnega in železniškega prometa, prostorskega načrtovanja in graditev objektov.

3. člen (področje uporabe)

(1) Ta uredba se uporablja v postopku izdelave investicijske dokumentacije in pri sprejemanju odločitev o:

- investicijah v nadgradnjo obstoječe ali graditev nove javne železniške infrastrukture,
- investicijah v večje obnovitveno delo na železniškem podsistemu ali delu železniškega podsistema, s katerim se spreminja delovanje železniškega podsistema,
- investicijah v železniško infrastrukturo, ki jih sofinancira država,
- novogradnji, nadomestni gradnji, rekonstrukciji, investicijskem vzdrževanju, nakupu in vgradnji ali posodobitvi cestne opreme in naprav ter graditvi in obnovi spremljajočih objektov na državnih cestah.

(2) Ta uredba se uporablja pri izdelavi investicijske dokumentacije v celotnem investicijskem ciklusu, ki vključuje faze načrtovanja, izvedbe in obratovanja investicije.

(3) Ta uredba se uporablja pri pripravi in obravnavi investicijske dokumentacije, pri pripravi predloga načrta razvojnih programov ter pri investicijah, ki zahtevajo državna poročila, in investicijah, ki so sofinancirane s sredstvi Evropske unije.

4. člen (mejne vrednosti)

(1) Mejne vrednosti, ki določajo pripravo in obravnavo posamezne vrste investicijske dokumentacije po tekočih cenah z vključenim davkom na dodano vrednost, so:

1. za investicijske projekte z ocenjeno vrednostjo do 300.000 evrov je treba zagotoviti

- dokument identifikacije investicijskega projekta, in sicer pri pripravi predloga načrta razvojnih programov;
2. za investicijske projekte z ocenjeno vrednostjo od 300.000 do 500.000 eurov je treba zagotoviti najmanj dokument identifikacije investicijskega projekta;
 3. za investicijske projekte z ocenjeno vrednostjo nad 500.000 eurov je treba zagotoviti dokument identifikacije investicijskega projekta in investicijski program;
 4. za investicijske projekte z ocenjeno vrednostjo nad 2.500.000 eurov je treba zagotoviti dokument identifikacije investicijskega projekta, predinvesticijsko zasnovo in investicijski program.

(2) Če je bila izdelana in potrjena predinvesticijska zasnova za celovit projekt ter so cilji in ključne predpostavke iz tega projekta ostali nespremenjeni, ni treba znova izdelovati predinvesticijske zasnove za posamezne investicijske projekte, čeprav njihova ocenjena vrednost presega 2.500.000 eurov.

(3) Če gre za investicijska vzdrževalna dela in vzdrževalna dela v javno korist na obstoječi cestni infrastrukturi, ki ne spreminjajo delov infrastrukture in jo ohranjajo, se predinvesticijska zasnova in investicijski program ne izdelata.

(4) Če gre za več podobnih investicij ali druge smiselno povezane posamične ukrepe manjših vrednosti oziroma dejavnosti, ki so po vsebini, zasnovi in obsegu zaključena celota, se lahko združijo v program, za katerega veljajo isti postopki in merila kot za posamični investicijski projekt.

5. člen (diskontna stopnja)

Za vrednotenje se uporablja diskontna stopnja, ki je predpisana z 8. členom Uredbe o enotni metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ.

6. člen (vrste investicij)

(1) Investicije v javno železniško infrastrukturo so z gradbenotehničnega vidika, ki ga zahteva posamezna investicija, opredeljene kot:

1. gradnje: gradnja je izvedba del, s katerimi se zgradi nov podsistem ali del podsistema:
 - gradnja novih prog (glavne, regionalne, hitre proge),
 - gradnja drugega tira k enotirni progi,
 - gradnja obvoznih prog,
 - gradnja gradbenih inženirskih objektov in stavb;
2. nadgradnje: nadgradnja je sprememba železniškega podsistema ali dela podsistema, ki izboljša celotno delovanje podsistema:
 - rekonstrukcija progovnih odsekov in postaj,
 - vgradnja sodobnih sistemov signalnovarnostnih naprav,
 - vgradnja sodobnih sistemov telekomunikacijskih naprav,
 - elektrifikacija prog,
 - uvedba centralnega vodenja prometa,
 - izvedba daljinskega vodenja vozne mreže,
 - izvedba avtomatskega zavarovanja železniško-cestnih nivojskih prehodov,
 - izvedba poslovnih in tehničnih informacijskih sistemov;
3. obnove: obnova je večje obnovitveno delo na podsistemu ali delu podsistema, s katerim

se ne spreminja celotno delovanje podsistema:

- obnova zgornjega ustroja,
- obnova spodnjega ustroja,
- obnova vozne mreže,
- obnova signalnovarnostnih in telekomunikacijskih naprav,
- obnova gradbenih inženirskih objektov in stavb.

(2) Investicije v državne ceste so z gradbenotehničnega vidika in glede na vrsto upravnega postopka, ki ga zahteva posamezna investicija, opredeljene kot:

1. novogradnja: izvedba del, s katerimi se zgradi nova cesta ali se na obstoječi cesti zgradi nova cesta z drugačno namembnostjo od obstoječe (npr. novogradnja cest in objektov, gradnja obvoznic in kolesarskih poti);
2. nadomestna gradnja: izvedba del, ko se na mestu poprej odstranjenega objekta ali v njegovi neposredni bližini, vendar na isti gradbeni parceli, zgradi nov objekt, s katerim se bistveno ne spremenijo namembnost, zunanost, velikost in vplivi na okolje prejšnjega – odstranjenega – objekta (npr. gradnja nadomestnih mostov);
3. rekonstrukcija: izvedba del, s katerimi se spremenijo tehnične značilnosti obstoječe ceste zaradi spremenjene namembnosti ali potreb in ki povzročijo spremembo zmogljivosti in izboljšave lastnosti ceste; vključujejo preureditev že obstoječih cest in objektov, opreme in naprav ter graditev ali nabavo novih sredstev v sklopu že obstoječe ceste ali objekta (npr. modernizacija makadamskih vozišč, rekonstrukcija cest in objektov, rekonstrukcija križišč, ureditev cest skozi naselja, ureditev okolice cest, vgradnja cestnih naprav in druge ureditve, namenjene prometni varnosti ter zaščiti ceste, zemljišč in objektov vzdolž ceste pred vplivom prometa na njej);
4. investicijsko vzdrževanje: izvedba popravil, gradbenih, inštalacijskih in obrtniških del ter izboljšav, ki upoštevajo napredek tehnike in s katerimi se ne posega v konstrukcijo cest in njihovih sestavnih delov niti se ne spreminjajo njihova zmogljivost, velikost, namembnost in zunanji videz (npr. obnova, preplastitev in ojačitev cest, sanacija objektov, prepustov, podpornih in opornih zidov, brežin in plazov); investicijska vzdrževalna dela so obnovitvena dela v skladu s predpisi o vzdrževanju državnih cest;
5. nakup in vgradnja ali posodobitev cestne opreme in naprav;
6. gradnja in obnova spremljajočih objektov ob državnih cestah.

7. člen

(investicijska dokumentacija)

(1) Glede na fazo projektnega ciklusa je treba izdelati naslednje vrste investicijske dokumentacije:

1. pri načrtovanju oziroma pred odločitvijo o investiciji:
 - dokument identifikacije investicijskega projekta,
 - predinvesticijsko zasnovo,
 - investicijsko zasnovo,
 - investicijski program;
2. do začetka postopka javnega razpisa za izvedbo študijo izvedbe nameravane investicije, če ni sestavni del investicijskega programa;
3. v fazi izvedbe poročilo o izvajanju investicijskega projekta. Poročilo se izdela najmanj enkrat letno in je namenjeno pravočasnemu ugotavljanju odstopanj od načrtovane izvedbe investicije;
4. v fazi obratovanja poročilo o spremljanju učinkov investicijskega projekta, ki prikaže dejanske učinke investicije v primerjavi s predvidenimi v investicijskem programu.

(2) Investicijska dokumentacija vsebuje vse potrebne prvine in izračune, tako da je na njeni podlagi mogoče vsestransko oceniti finančne, ekonomske in druge (npr. tehnične, tehnološke,

okoljske, prostorske, razvojne, varnostne in družbene) posledice odločitve o investiciji.

(3) Vsebino investicijske dokumentacije določajo vrsta in namen investicije ter pravila stroke, ki veljajo v dejavnosti, v katero se uvršča investicija. Investicijska dokumentacija mora biti izdelana strokovno in v okviru razpoložljivih podatkov ter tako podrobno, kot je še ekonomsko upravičeno. Investitor preverja strokovno usposobljenost izdelovalcev investicijske dokumentacije na podlagi predloženih dokazil in drugih dokumentov, s katerimi izdelovalci dokazujejo usposobljenost za ocenjevanje in vrednotenje investicij.

(4) Prostorska, projektna, tehnična, okoljska in vsaka druga dokumentacija, ki je podlaga za izdelavo investicijske dokumentacije, morajo biti potrjene in medsebojno usklajene v vsaki fazi projektnega ciklusa. Dokumentacijo, na podlagi katere je izdelana posamezna vrsta investicijske dokumentacije, potrdi naročnik investicijske dokumentacije.

II. VRSTE IN OBVEZNA VSEBINA INVESTICIJSKE DOKUMENTACIJE

8. člen

(dokument identifikacije investicijskega projekta)

(1) Dokument identifikacije investicijskega projekta je temeljni dokument za uvrstitev projekta v načrt razvojnih programov.

(2) Dokument identifikacije investicijskega projekta vsebuje podatke, potrebne za določitev investicijske namere in njenih ciljev v obliki funkcionalnih zahtev, ki jih mora investicija izpolnjevati. Vsebuje lahko tehnične ali tehnološke prvine rešitev in je podlaga za odločanje o nadaljnji izdelavi investicijske dokumentacije ali nadaljevanju investicije.

(3) Pri izdelavi dokumenta identifikacije investicijskega projekta se za ocenjevanje smiselno uporabljajo metodološke osnove iz 28. člena te uredbe.

(4) Dokument identifikacije investicijskega projekta vsebuje najmanj naslednje podatke:

1. navedbo investitorja oziroma naročnika, izdelovalca investicijske dokumentacije in strokovnih delavcev oziroma služb, odgovornih za pripravo in nadzor nad pripravo ustrezne investicijske ter projektne, tehnične in druge dokumentacije, z žigi in podpisi odgovornih oseb,
2. analizo stanja z opisom razlogov za investicijsko namero,
3. navedbo predpisov, kadar so ti podlaga za investicijsko namero (npr. predpisi o varnosti v prometu, predpisi s področja javnih cest in javne železniške infrastrukture, o varovanju okolja),
4. opredelitev razvojnih možnosti in ciljev investicije ter preveritev usklajenosti z razvojnimi strategijami in politikami,
5. predstavitev variant,
6. opredelitev vrste investicije, oceno investicijskih stroškov (za vse faze, če je predvidena delitev projekta) po stalnih in tekočih cenah (če je predvidena dinamika investiranja daljša od enega leta), prikazano posebej za upravičene in preostale stroške, ter navedbo osnov za oceno vrednosti (najmanj na podlagi analize vrednosti že izvedenih investicij oziroma drugih verodostojnih izhodišč po fazah, kakršne so projektna in druga dokumentacija, odkup in odškodnina, gradnja, oprema in naprave, raziskave, nadzor in podobno), prikaz že vloženih sredstev z navedbo izvedenih del (projektna oziroma druga dokumentacija, recenzija, raziskave, pravno-premoženjske zadeve, izvedena gradbeno-obrtniška dela),
7. opis predvidenih del za izvedbo (npr. gradbena oziroma rekonstrukcijska dela, ukrepi za

- umirjanje prometa, odvodnjavanje, hodniki za pešce, kolesarska steza, elektroinštalacijska dela, zunanja kontrola kakovosti in druge tuje storitve, nadzor),
8. opredelitev osnovnih dejavnikov, ki določajo investicijo (stanje državnih oziroma občinskih prostorskih aktov, predhodna izdelana dokumentacija oziroma je dokument lahko izdelan na podlagi ocene iz podobnih oziroma primerljivih projektov, lokacija, obseg in specifikacija naložbe, prometna varnost, varstvo okolja in vplivi na okolje, podatki o obsegu prometnih obremenitev, terminski načrt izvedbe, predvideni viri financiranja in drugi viri), skupaj z izdelano kapacitetno analizo in ekonomsko upravičenostjo projekta ter analizo stroškov in koristi,
 9. opredelitev ciljev investicije (uskladitev obstoječega stanja s predpisanim, izboljšanje prometne varnosti, tehničnih prvin, pretočnosti, zmanjšanje vplivov na okolje z uporabo okolju prijaznejših materialov in tehnologij med izvedbo in po njej),
 10. ugotovitev smiselnosti in možnosti nadaljnje priprave investicijske, projektne, tehnične in druge dokumentacije s časovnim načrtom ter pripravo morebitnih novih ali spremenjenih prostorskih aktov.

(5) Če investicijski program iz prvega in tretjega odstavka 4. člena te uredbe ni obvezen, se šteje dokument identifikacije investicijskega projekta za investicijski program (in se tako označi dokument identifikacije investicijskega projekta/investicijski program oziroma DIIP/IP) ter daje podlago za odločitev o investiciji in vsebuje poleg smiselno povzete obvezne vsebine še:

- analizo stroškov in koristi, skupaj s predstavitvijo tistih stroškov in koristi, ki jih ni mogoče izraziti v denarnih enotah, oziroma analizo stroškovne učinkovitosti za posamezne variante;
- obravnavo variant na način iz drugega odstavka 12. člena te uredbe in predstavitev najustreznejše variante, ki temelji na dokumentaciji iz 13. člena te uredbe;
- prikaz rezultatov ocenjevanja z utemeljitvijo upravičenosti investicijskega projekta.

(6) Če se priprava in izdelava predhodnih študij, projektne, investicijske in druge dokumentacije opredelita kot samostojna faza, zanj ni treba posebej pripraviti dokumenta identifikacije investicijskega projekta. V tem in drugih primerih, ko se investicijski projekt izvaja v fazah, investitor na podlagi razpoložljivih podatkov oceni vrednost celotnega investicijskega projekta.

9. člen (predinvesticijska zasnova)

(1) Predinvesticijska zasnova se pripravi z upoštevanjem metodoloških osnov iz 28. člena te uredbe.

(2) V predinvesticijski zasnovi so obravnavane vse variante, za katere je verjetno, da bi ekonomsko, finančno, časovno in tehnično-tehnološko sprejemljivo izpolnile cilje, zapisane v dokumentu identifikacije investicijskega projekta in predstavljene s projekcijami alternative z investicijo, z minimalno investicijo oziroma brez nje. Pri tem se upoštevajo tehnične, finančne, zakonske in druge omejitve, ugotovijo rezultati posameznih variant in utemelji predlog najboljše izmed njih.

(3) Predinvesticijska zasnova temelji na:

1. študijah in raziskavah povpraševanja, upošteva je statistične in druge uveljavljene zbirke podatkov, ekonomskih analizah in študijah, ki utemeljujejo vrsto, potrebnost, smotrnost in koristnost investicije ter usklajenost s predvideno strategijo razvoja,
2. prometnih, tehnoloških in drugih študijah ter raziskavah,
3. idejnih zasnovah in drugi projektni dokumentaciji na primerljivi podlagi,
4. geoloških, geomehanskih, seizmoloških, vodnogospodarskih, ekoloških in drugih

- raziskavah,
- 5. analizah mogočih lokacij objekta ter analizi vplivov na okolje in drugih vplivov s predvidenimi ukrepi,
- 6. analizi vključitve javno-zasebnega partnerstva za investicijske projekte, določene v skladu s predpisi o javno-zasebnem partnerstvu,
- 7. analizi vključitve v medregionalne, regionalne ali medobčinske sisteme.

(4) Predinvesticijska zasnova obravnava posamezne variante tako podrobno, da je mogoče čim bolj zanesljivo izbrati in utemeljiti najboljšo med njimi. Pri tem so posamezne variante ocenjene na podlagi investicijske, projektne in druge dokumentacije na primerljivi podlagi. Najustreznejša varianta se izbere z analizo stroškov in koristi ali drugimi primernimi metodami (npr. večkriterijsko analizo).

(5) Obvezna vsebina predinvesticijske zasnove vključuje:

1. uvodno pojasnilo s povzetkom, katerega obrazec je v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe,
2. osnovne podatke o investitorju in naročniku, navedbo odgovornih oseb izdelovalca investicijske dokumentacije, navedbo dokumenta identifikacije investicijskega projekta,
3. usklajenost investicijskega projekta s Strategijo razvoja prometa v Republiki Sloveniji, usmeritvami Evropske unije, prostorskimi akti ter drugimi dolgoročnimi razvojnimi programi in usmeritvami, upošteva tudi medsebojno usklajenost področnih politik,
4. navedbo dokumenta identifikacije investicijskega projekta in primerjavo bistvenih dejavnikov oziroma sestavin med DIIP in PIZ s pojasnili za odstopanja,
5. analizo stanja s prikazom obstoječih in predvidenih potreb po investiciji (sedanji in predvideni obseg ter sestava prometa, stanje in deli ceste ali železniške proge oziroma objekta, zmožljivost, prometna varnost, geografski in funkcionalni pomen področja, tehnično-eksploatacijske lastnosti proge, objekta, opreme, obseg transportnega dela, prometnotehnološki del, analiza varnosti prometa, organizacija vzdrževanja prometne infrastrukture in drugo),
6. analizo tržnih možnosti skupaj z analizo za tiste dele dejavnosti, s katerimi se pridobivajo prihodki s prodajo storitev (oglaševanje in trženje obcestnega prostora, opravljanje spremljajočih dejavnosti),
7. opis variant z oceno investicijskih stroškov (projektne in druga dokumentacija, odkupi in odškodnine, gradnja, oprema in naprave, ukrepi za varovanje okolja, ureditev komunalne infrastrukture, tehnična pomoč, raziskave in nadzor, obveščanje javnosti ter nepredvideni stroški, ki ne smejo presežati 10 odstotkov stroškov izvedbenih del), analizo stroškov in koristi,
8. analizo vplivov z opisom pomembnejših vplivov investicije z vidika okoljske sprejemljivosti (vplivov na okolje ob upoštevanju izvajanja načela, da onesnaževalec plača nastalo škodo, kadar je primerno),
9. okvirni terminski načrt izvedbe investicije z dinamiko investiranja po variantah,
10. okvirno finančno konstrukcijo posameznih variant z obvezno analizo smiselnosti vključitve javno-zasebnega partnerstva, če področna zakonodaja ne določa drugače, razen za projekte, ki se umeščajo v prostor z državnim prostorskim načrtom,
11. izračun finančnih in ekonomskih kazalcev (doba vračanja investicijskih sredstev, neto sedanja vrednost, interna stopnja donosnosti, relativna neto sedanja vrednost oziroma količnik relativne koristnosti) posameznih variant ter opis tistih stroškov in koristi, ki jih ni mogoče denarno ovrednotiti,
12. analizo občutljivosti in analizo tveganja za investicijske projekte z vrednostjo nad 20.000.000 eurov in projekte, ki se sofinancirajo iz skladov evropske pomoči, za vsako varianto,
13. opis meril in uteži za izbiro najustreznejše variante,
14. primerjavo variant s predlogom in utemeljitvijo izbire najustreznejše.

(6) Pri vrednotenju variant je treba upoštevati naslednje korake:

1. celovito analizo stanja obravnavanega območja z vidika prometne infrastrukture in prometa prostora, okolja – rezultat je analiza obstoječega stanja,
2. ugotovitev potreb (analiza povpraševanja) po prevozu ljudi in blaga na podlagi analize obstoječega in napovedi prihodnjega stanja – rezultat so sedanje in prihodnje prometne obremenitve,
3. na podlagi ugotovljenih potreb se določijo merljivi cilji in kazalniki,
4. na podlagi merljivih ciljev se izdelava nabor najmanj dveh možnih ukrepov (variant), nujno se upošteva tudi minimalna varianta,
5. ugotovi se izvedljivost možnih ukrepov ob upoštevanju omejitev prostora, okolja in prometa – rezultat je nabor izvedljivih variant,
6. vrednotenje variant – izdelava ekonomskega vrednotenja izvedljivih variant po metodi analize stroškov in koristi – rezultat je nabor ekonomsko upravičenih variant,
7. najustreznejša varianta se izbere iz nabora ekonomsko upravičenih variant na podlagi ekonomskih, tehnično-tehnoloških, okoljskih in drugih kazalnikov, ki jih ni mogoče ovrednotiti v denarju. Rezultat je izbor najustreznejše variante.

10. člen (investicijski program)

(1) Investicijski program je s svojim tehnično-tehnološkim in ekonomskim delom strokovna podlaga za investicijsko odločitev.

(2) Investicijski program se pripravi z upoštevanjem metodoloških osnov iz 28. člena te uredbe.

(3) Investicijski program obravnava podrobno razčlenjeno najustreznejšo varianto, ki temelji na naslednji dokumentaciji:

1. najmanj idejnem projektu, ki je vedno obvezen, razen pri manj zahtevnih delih investicijskega vzdrževanja, kjer zadošča dokumentacija, ki vsebuje najmanj tehnično poročilo, oceno investicije po vrstah del in grafične priloge (npr. raven idejne tehnične rešitve),
2. prostorskih aktih,
3. geoloških, geomehanskih, seizmoloških, vodnogospodarskih, ekoloških in drugih raziskavah,
4. analizi vplivov na okolje s predvidenimi ukrepi,
5. prometnih, tehnoloških in drugih študijah ter raziskavah,
6. podatkih o virih financiranja (nacionalni javni viri, pomoč Evropske unije, zasebni viri z navedbo deleža posojil) z navedbo dokumentov, v katerih so ti viri opredeljeni.

(4) Obvezna vsebina investicijskega programa vključuje:

1. uvodno pojasnilo s povzetkom, katerega obrazec je v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe,
2. osnovne podatke o investitorju, naročniku in navedbo odgovornih oseb izdelovalca investicijske dokumentacije in odgovorne osebe za izvedbo investicije z žigi in podpisi odgovornih oseb,
3. navedbo dokumenta identifikacije investicijskega projekta in predinvesticijske zasnove (če je bila izdelana),
4. usklajenost investicijskega projekta z državnim strateškim razvojnim dokumentom in drugimi razvojnimi dokumenti, usmeritvami Evropske unije ter strategijami in izvedbenimi dokumenti strategij posameznih področij in dejavnosti,
5. analizo stanja s prikazom potreb, ki jih bo zadovoljevala investicija (opis stanja in delov

- obstoječe ceste ali železniške proge oziroma objekta, obstoječi in predvideni obseg ter sestava prometa, potovalni časi in stroški uporabnikov, raven prometne varnosti in podobno),
6. gradbenotehnični in tehnološki del (geološke danosti, hidrološke in vodnogospodarske razmere in ureditve, opredelitev delov za projektiranje na podlagi standardov in normativov ter podobno),
 7. analizo tržnih možnosti skupaj z analizo za tiste dele dejavnosti, s katerimi se pridobivajo prihodki od prodaje storitev (oglaševanje in trženje obcestnega prostora, opravljanje spremljajočih dejavnosti),
 8. izbor variante (opis variant, opredelitev meril za vrednotenje variant, primerjava variant), če za obravnavano investicijo ni bila izdelana predinvesticijska zasnova,
 9. opredelitev projekta,
 10. terminski načrt izvedbe investicije s popisom vseh dejavnosti in način organizacije vodenja projekta,
 11. oceno vrednosti projekta po stalnih in tekočih cenah s prikazano sestavo po vrstah investicijskih stroškov (projektne in druga dokumentacija, odkupi in odškodnine, gradnja, oprema in naprave, ukrepi za varovanje okolja, ureditev komunalne infrastrukture, tehnična pomoč, raziskave in nadzor, obveščanje javnosti, nepredvideni stroški, ki ne smejo presegati 10 odstotkov stroškov izvedbenih del) in oceno deleža po namenih stroškov (učinkovitost in zanesljivost poteka prometa, zagotavljanje prometne varnosti, varovanje naravnega okolja in varovanje bivalnega okolja),
 12. opredelitev lokacije, pri novogradnjah tudi imenovanje prostorskih aktov z navedbo glasil, v katerih so objavljeni, in opis posegov v lastnino, ki ni državna (odkupi, rušitev in drugo),
 13. opredelitev prvin za spremljanje učinkov investicije, če ni posebej izdelana študija izvedbe investicije,
 14. analizo zaposlenih za scenarij »brez« investicije ter scenarij »z« investicijo,
 15. analizo vplivov investicijskega projekta na okolje in oceno stroškov odprave ali ublažitve negativnih vplivov z upoštevanjem načela, da onesnaževalec plača nastalo škodo, kadar je to primerno,
 16. načrt financiranja v tekočih cenah po dinamiki in virih financiranja (pri financiranju s posojili tudi izračun stroškov financiranja in odplačil posojil, pri sofinanciranju pa predlog sofinancerskega deleža in predložitev pogodbe o sofinanciranju),
 17. projekcije prihodkov in stroškov poslovanja in upravljanja po vzpostavitvi delovanja investicije za ekonomsko dobo investicijskega projekta,
 18. vrednotenje drugih stroškov in koristi ter presojo upravičenosti (*ex-ante*) v ekonomski dobi z izdelavo finančne in ekonomske ocene ter izračunom finančnih in ekonomskih kazalnikov po dinamični metodi (doba vračanja investicijskih sredstev, neto sedanja vrednost, interna stopnja donosnosti, relativna neto sedanja vrednost oziroma količnik relativne koristnosti) skupaj s predstavitvijo učinkov, ki jih ni mogoče denarno ovrednotiti,
 19. analizo občutljivosti in analizo tveganja za investicijske projekte z vrednostjo nad 20.000.000 eurov in projekte, ki se sofinancirajo iz skladov evropske pomoči,
 20. predstavitev in razlago rezultatov.

11. člen

(novelacija investicijske dokumentacije)

(1) Novelacija investicijskega programa se izdelava, če se spremenijo ključne predpostavke iz

investicijskega programa (npr. sprememba obsega del, odseka ceste, tehnologije, terminskega načrta izvedbe, virov financiranja) v takem obsegu, da se bodo znatno spremenili pričakovani stroški ali koristi investicije v njeni ekonomski dobi, zlasti pa če bodo odmiki investicijskih stroškov večji kot 20 odstotkov ocenjene vrednosti projekta, izražene v tekočih cenah.

(2) V novelaciji investicijskega programa se ugotavljajo odstopanja v mejah iz analize občutljivosti, zaradi spremembe dejanskega stanja kot posledice spremembe dinamike izvedbe in obsega izvedbe ter tista, na katera projektanti niso mogli vplivati.

(3) Smiselnost novelacije investicijskega programa se preveri pred začetkom izvajanja investicijskega projekta, ko je od potrditve investicijskega programa oziroma dokumenta identifikacije investicijskega projekta iz petega odstavka 8. člena te uredbe do njegove vključitve v načrt razvojnih programov preteklo več kot leto dni, ali med izvajanjem glede na ugotovitve, zapisane v poročilu o izvajanju investicije iz 13. člena te uredbe.

12. člen (študija izvedbe)

(1) Študija izvedbe investicije je popis vseh potrebnih dejavnosti za izvedbo investicije, vključno s tistimi za zagon delovanja. Študija izvedbe investicije je lahko tudi sestavni del investicijskega programa.

(2) Študija izvedbe investicije vsebuje:

1. podatke o investitorju in naročniku ter organizacijske rešitve vodenja projekta (način te organizacije ter odgovorne osebe za pripravo in izvedbo),
2. način in postopek izbire izvajalcev oziroma dobaviteljev opreme in storitev,
3. terminski načrt vseh potrebnih dejavnosti za izvedbo investicijskega projekta in vzpostavitev poslovanja oziroma obratovanja,
4. seznam že pripravljene in pregled še potrebne investicijske, projektne in tehnične dokumentacije ter druge dokumentacije po veljavnih predpisih,
5. način končnega prevzema in vzpostavitve obratovanja ter pristojnosti in način vzdrževanja med obratovanjem.

(3) V študiji izvedbe se na podlagi investicijskega programa določijo fizični in finančni kazalniki za spremljanje uresničevanja zastavljenih ciljev ter način in potek vrednotenja učinkov med izvedbo projekta in obratovanjem oziroma po končanju projekta.

(4) Študija izvedbe je prilagojena posebnostim investicijskega projekta in pripravljena najpozneje do začetka postopka javnega razpisa za izbor izvajalcev oziroma pred začetkom izvajanja investicijskega projekta.

(5) Če se v skladu s petim odstavkom 8. člena te uredbe dokument identifikacije investicijskega projekta šteje za investicijski program, ni treba posebej izdelati še študije izvedbe.

13. člen (poročilo o izvajanju)

(1) Poročilo o izvajanju investicije je namenjeno pravočasnemu ugotavljanju odmkov od načrtovane izvedbe in uvajanju ukrepov za njihovo odpravo. Pri izvedbi investicije se poročilo o

izvajanju sestavi najmanj enkrat letno, najpozneje konec leta v poslovnem poročilu, pa tudi če se predvideva, da bodo odmiki od investicijskih stroškov večji od 20 odstotkov ocenjene vrednosti projekta, računane po tekočih cenah iz investicijskega programa, ali časovni načrt izvedbe podaljšan za več kot eno leto.

(2) Poročilo o izvajanju investicije vsebuje najmanj:

1. primerjavo uresničevanja terminskega načrta izvedbe investicije s terminskim načrtom, predvidenim v investicijskem programu, do datuma priprave poročila (nadziranje izvajanja tega načrta),
2. primerjavo dejanske vrednosti investicije (pregled sklenjenih pogodb) in porabe finančnih sredstev z vrednostjo, predvideno v investicijskem programu,
3. ugotovitve primerjav dejanskih oziroma spremenjenih predvidenih rezultatov v obliki fizičnih in finančnih kazalnikov s tistimi iz investicijskega programa oziroma študije izvedbe,
4. opis z razlago vzrokov in posledic morebitnih odmkov (fizičnih in finančnih) ter predstavitev ukrepov, s katerimi bodo odmiki delno ali v celoti odpravljeni.

(3) Poročilo o izvajanju investicije je strokovna podlaga za odločitev o morebitni pripravi spremembe investicijskega programa in za usklajevanje podatkov v načrtu razvojnih programov veljavnega proračuna.

14. člen

(poročilo o spremljanju rezultatov in učinkov)

(1) Namen poročila o spremljanju rezultatov in učinkov investicije je ugotavljanje njenih dejanskih učinkov v primerjavi z učinki, predvidenimi v investicijskem programu. Poročilo o spremljanju rezultatov in učinkov izvedene investicije se pripravi ob poslovnem poročilu najmanj v prvih petih letih po predaji projekta v obratovanje in po koncu ekonomske dobe.

(2) Poročilo o spremljanju rezultatov in učinkov investicije vsebuje najmanj:

1. opis izhodiščnega stanja oziroma tistih predvidenih rezultatov iz investicijskega programa oziroma študije izvedbe, ki so podlaga za primerjavo z dejanskimi rezultati investicijskega projekta (fizični in finančni kazalniki, s katerimi se lahko meri uresničevanje zastavljenih ciljev),
2. opis izvedenih del na podlagi projekta izvedenih del, dodatne zahteve pri obratovanju in druge strokovne podlage,
3. analizo izvedbeno-tehničnega dela (pri gradnji opis izvedenih del na podlagi projekta izvedenih del, dodatne zahteve pri obratovanju, druge strokovne podlage),
4. prikaz in opis rezultatov prvih meritev po predpisih o varstvu okolja ter opredelitev dodatnih ukrepov za preprečitev negativnih vplivov na okolje,
5. analizo stroškov in virov financiranja,
6. izračun upravičenosti investicije (*ex-post*),
7. primerjavo rezultatov z izhodiščnim stanjem oziroma analizo odstopanj, predvsem z vidika izkoriščenosti zmogljivosti, doseganja načrtovanega obsega in pretočnosti prometa, prometne varnosti ter drugih predvidenih učinkov investicije.

15. člen

(investicijska dokumentacija za projekte, ki se umeščajo v prostor)

(1) Priprava in obravnava investicijske dokumentacije ter ocenjevanje projektov, ki se umeščajo v prostor v skladu s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje, se med pripravljanjem

državnega prostorskega načrta izvajajo sočasno z umeščanjem in ugotavljanjem drugih vplivov in posledic umeščanja projektov v prostor, in sicer kot sestavni del postopkov in dokumentov, ki so predpisani oziroma potrebni pri naslednjem:

1. pri ocenjevanju investicij, ki se umeščajo v prostor, so podlaga za investicijsko dokumentacijo projektna, okoljska in prostorska dokumentacija ter druge strokovne podlage, pripravljene v skladu s predpisi in pravili, ki veljajo za področje državnih cest, javne železniške infrastrukture, prostora, okolja in gradnje, vsebuje pa najmanj tiste dele, ki v posamezni fazi prostorskega načrtovanja omogočajo odločanje o investiciji v skladu z določbo tega člena uredbe;
2. minister, pristojen za urejanje prostora, lahko v dogovoru z ministrom, pristojnim za promet, v metodologijo priprave in ocenjevanja investicij na področju državnih cest in javne železniške infrastrukture vključi prvine, potrebne za zagotavljanje skladnosti investicij s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje, tako da:
 - predpiše posebna merila in načine ocenjevanja teh investicij,
 - določi dodatne ali podrobnejše vsebine teh dokumentov, če so potrebne zaradi posebnosti takih projektov zaradi upoštevanja predpisanih omejitev in strateških usmeritev pri umeščanju v prostor;
3. kadar je več predlagateljev projektov z različnih področij, ti opredelijo nosilca državnega prostorskega načrta, ki v imenu vseh opravlja naloge usklajevanja tudi pri pripravi in obravnavi investicijske dokumentacije.

(2) Priprava in obravnava investicijske dokumentacije in ocenjevanje investicij za projekte, ki se umeščajo v prostor z državnim prostorskim načrtom v skladu s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje, poteka tako:

1. pred začetkom postopka priprave državnih prostorskih aktov mora biti izdelan dokument identifikacije investicijskega projekta, ki izhaja iz dolgoročnih razvojnih dokumentov in zagotavlja skladnost s cilji in nameni iz teh dokumentov ter je podlaga za začetek postopka priprave državnega prostorskega načrta. Vsebuje najmanj tiste dele, ki so v skladu z določbami te uredbe potrebni za nadaljnje odločanje o investiciji;
2. predinvesticijska zasnova oziroma študija variant se začne pripravljati hkrati z določitvijo nabora možnih variant. Na podlagi smernic in dodatnih podatkov se opredelijo tiste variante, ki so izvedljive. Rezultat vrednotenja (*ex-ante*) je predlog najustreznejše variante, ki je podlaga za podrobnejše načrtovanje. Poročilo o pregledu in oceni predinvesticijske zasnove izdela KIOP iz 17. člena te uredbe;
3. za najustreznejšo – izbrano varianto se v fazi priprave predloga državnega prostorskega načrta na podlagi jasno določenih ciljev in podrobnejših strokovnih podlag, dopolnjenih po javni razgrnitvi, izdela investicijska zasnova, in sicer še pred sprejetjem uredbe o državnem prostorskem načrtu;
4. na podlagi uredbe o državnem prostorskem načrtu se pripravita investicijski program (ali investicijski programi po posameznih projektih v okviru celovitega projekta) za izbrano varianto, ki pri oceni vrednosti in učinkov investicije upošteva tudi vse pogoje iz uredbe, ter študija izvedbe. Izdelavo investicijskega programa zagotovi investitor, ki po pridobitvi gradbenega dovoljenja preveri, ali so se spremenila pomembnejša izhodišča (npr. cene, roki in čas gradnje) in bi bilo treba izdelati spremembo investicijskega programa v skladu s to uredbo. Poročilo o pregledu in oceni investicijskega programa izdela KIOP iz 17. člena te uredbe;
5. kadar je bila priprava dokumentacije opredeljena kot samostojna faza, projekt pa s predvidenimi izdatki za to fazo vključen v načrt razvojnih programov, se izdela investicijski program, ki v načrtu financiranja povzame že realizirane izdatke v pripravljalni fazi projekta ter oceni vse preostale predvidene izdatke v naslednjih fazah izvedbe.

(3) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za pripravo investicijske dokumentacije in

ocenjevanje investicij za projekte, ki se umeščajo v prostor na podlagi občinskih prostorskih aktov.

16. člen (investicijska zasnova)

(1) Investicijska zasnova se izdelava za izbrano varianto po opravljeni javni razgrnitvi državnega prostorskega načrta (DPN) na podlagi zbranih predlogov in podrobnejših strokovnih podlag.

(2) Investicijska zasnova vsebuje opis sprememb variante na podlagi predhodnega dokumenta in razlogov zanje. Vsebuje tudi predstavitev rezultatov podrobnejših analiz, vključno z analizo stroškov in koristi, ter utemelji dopolnjeno najustreznejšo varianto.

(3) Investicijska zasnova temelji na naslednji dokumentaciji:

1. novoizračunanih investicijskih vrednostih projekta, ki izhajajo iz končnih rešitev (iz predloga DPN, ki se pošlje Vladi RS za pridobitev njenega mnenja),
2. novem terminskem načrtu, ki so mu prilagojeni viri financiranja in njegov potek.

(4) Obvezna vsebina investicijske zasnove vključuje:

1. uvodno pojasnilo s povzetkom,
2. osnovne podatke o investitorju, naročniku in navedbo odgovornih oseb izdelovalca investicijske dokumentacije in odgovorne osebe za izvedbo investicije z žigi in podpisi odgovornih oseb,
3. osnovne podatke o prostorski ureditvi,
4. navedbo dokumenta identifikacije investicijskega projekta in predinvesticijske zasnove oziroma predhodno izdelane investicijske dokumentacije,
5. usklajenost investicijskega projekta z državnim strateškim razvojnim dokumentom in drugimi razvojnimi dokumenti, usmeritvami Evropske unije ter strategijami in izvedbenimi dokumenti strategij posameznih področij in dejavnosti,
6. analizo obstoječega stanja s prikazom lege in splošnega opisa območja načrtovanih prostorskih ureditev, prometnih razmer, veljavnega občinskega in državnega prostorskega načrta,
7. analizo tržnih možnosti,
8. opis predlagane rešitve z oceno investicijskih stroškov (opis predlagane rešitve, ocena vrednosti investicije) ter prikaz vseh razlik glede na predinvesticijsko zasnovo,
9. proučitev in določitev možne faznosti oziroma etapnosti gradnje,
10. terminski načrt in dinamiko investiranja,
11. okvirno finančno konstrukcijo z analizo smiselnosti vključitve javno-zasebnega partnerstva,
12. analizo zaposlenih,
13. analizo stroškov in koristi (finančna in ekonomska analiza in izračun kazalnikov),
14. analizo občutljivosti in analizo tveganja,
15. utemeljitev in obrazložitev ustreznosti načrtovane prostorske ureditve (način pridobitve predlagane prostorske ureditve, spremembe in dopolnitve predlagane prostorske ureditve, ponovna ekonomska presoja spremenjene in dopolnjene prostorske ureditve, povzetek PVO oziroma okoljskega poročila).

III. POSTOPKI IN UDELEŽENCI PRIPRAVE INVESTICIJSKE DOKUMENTACIJE IN OCENJEVANJA INVESTICIJ

17. člen

(strokovna komisija)

Minister, pristojen za promet, imenuje za preverjanje skladnosti izdelane dokumentacije s predpisi, pravilnost izračunanih kazalnikov in pridobitev ocene na podlagi meril iz te uredbe komisijo za pregled in oceno investicijske dokumentacije na področju državnih cest, javne železniške infrastrukture, letalstva in pomorstva (v nadaljnjem besedilu: KIOP), in sicer za pregled in oceno predinvesticijske zasnove, investicijske zasnove, investicijskega programa in novelacije investicijskega programa.

18. člen

(postopek in udeleženci priprave in ocenjevanja dokumenta identifikacije investicijskega projekta)

(1) Izdelavo dokumenta identifikacije investicijskega projekta zagotovi investitor ali naročnik. Če je investitorjev več, se z medsebojno pogodbo opredeli nosilec, ki v imenu vseh soinvestitorjev opravlja investitorske posle.

(2) Do dokumenta identifikacije investicijskega projekta se opredeli investitor, ki s pisnim sklepom:

- potrdi dokument identifikacije investicijskega projekta in s tem odobri pripravo predinvesticijske zasnove ali investicijskega programa oziroma izvedbo investicije v skladu s petim odstavkom 8. člena te uredbe ali
- zavrne dokument identifikacije investicijskega projekta z navedbo razlogov predlagatelju.

(3) Pisni sklep, izdan pri obravnavi dokumenta identifikacije investicijskega projekta, je njegova obvezna priloga.

19. člen

(postopek in udeleženci priprave in ocenjevanja predinvesticijske zasnove)

(1) Predinvesticijsko zasnovo zagotovi investitor ali naročnik, ki predhodno preveri strokovno usposobljenost izdelovalcev v skladu s tretjim odstavkom 7. člena te uredbe. Če je investitorjev več, se z medsebojno pogodbo opredeli nosilec, ki v imenu vseh soinvestitorjev opravlja investitorske posle.

(2) KIOP izdela poročilo o pregledu in izdelavi ocene predinvesticijske zasnove. Na podlagi poročila minister, pristojen za promet, s pisnim sklepom:

- potrdi predinvesticijsko zasnovo in odobri izdelavo investicijskega programa ali
- zavrne predinvesticijsko zasnovo kot neustrezno podlago za izdelavo investicijskega programa in navede razloge za zavrnitev.

(3) Pisni sklep, izdan pri obravnavi predinvesticijske zasnove, je njena obvezna priloga.

20. člen

(postopek in udeleženci priprave in ocenjevanja investicijske zasnove)

(1) Investicijsko zasnovo zagotovi investitor ali naročnik, ki predhodno preveri strokovno usposobljenost izdelovalcev v skladu s tretjim odstavkom 7. člena te uredbe. Če je investitorjev več, se z medsebojno pogodbo opredeli nosilec, ki v imenu vseh soinvestitorjev opravlja

investitorske posle.

(2) KIOP izdela poročilo o pregledu in izdelavi ocene investicijske zasnove. Na podlagi poročila minister, pristojen za promet, s pisnim sklepom:

- potrdi investicijsko zasnovo in odobri izdelavo investicijskega programa ali
- zavrne investicijsko zasnovo kot neustrezno podlago za izdelavo investicijskega programa in navede razloge za zavrnitev.

(3) Pisni sklep, izdan pri obravnavi investicijske zasnove, je njena obvezna priloga.

21. člen

(postopek in udeleženci priprave in ocenjevanja investicijskega programa)

(1) Investicijski program zagotovi investitor ali naročnik, ki predhodno preveri strokovno usposobljenost izdelovalcev v skladu s tretjim odstavkom 7. člena te uredbe. Če je investitorjev več, se z medsebojno pogodbo opredeli nosilec, ki v imenu vseh soinvestitorjev opravlja investitorske posle.

(2) KIOP izdela poročilo o pregledu in izdelavi ocene investicijskega programa. Na podlagi poročila minister, pristojen za promet, s pisnim sklepom:

- potrdi investicijski program o odobritvi izvedbe investicije ali
- zavrne investicijski program z navedbo razlogov za zavrnitev.

(3) Pisni sklep, izdan ob obravnavi investicijskega programa, je njegova obvezna priloga.

22. člen

(postopek in udeleženci priprave in ocenjevanja novelacije investicijskega programa)

(1) Novelacijo investicijskega programa potrdi minister, pristojen za promet, po postopku, ki je predpisan za investicijski program.

(2) Pisni sklep, izdan ob obravnavi novelacije investicijskega programa, je njegova obvezna priloga.

23. člen

(postopek in udeleženci priprave študije izvedbe)

Študijo izvedbe investicije zagotovi investitor ali naročnik najpozneje do začetka postopka javnega naročila za izbiro izvajalca del ali storitev ali dobavitelja blaga oziroma pred začetkom izvajanja investicijskega projekta.

24. člen

(postopek in udeleženci izdelave poročila o izvajanju)

(1) Naročnik oziroma odgovorni vodja investicijskega projekta pripravi poročilo o izvajanju investicije najmanj enkrat letno oziroma ob predvidenih odstopanjih iz 11. člena te uredbe,

najpozneje pa konec leta v poslovnem poročilu, in ga predloži investitorju.

(2) Poročilo o izvajanju investicije se sestavi tudi, če se predvideva, da bodo odmiki od investicijskih stroškov večji od 20 odstotkov ocenjene vrednosti projekta ali časovni načrt izvedbe podaljšan za več kot eno leto.

(3) Naročnik oziroma odgovorni vodja investicijskega projekta pripravi tudi predlog za novelacijo investicijskega programa. O morebitni izdelavi novelacije odloči odgovorna oseba investitorja.

25. člen

(postopek in udeleženci izdelave poročila o spremljanju rezultatov in učinkov izvedene investicije)

(1) Poročilo o spremljanju rezultatov in učinkov izvedene investicije pripravi upravljavec investicije v obratovanju. Pripravi ga ob poslovnem poročilu najpozneje v treh letih po izročitvi projekta v obratovanje in po koncu ekonomske dobe.

(2) Upravljavec pošlje poročilo investitorju, ki ga prouči in na njegovi podlagi pripravi predlog za morebitne popravljalne ukrepe.

(3) Če so bili v zvezi z investicijo izvedeni popravljalni ukrepi, se poročilo znova izdela v treh letih po njihovi izvedbi.

26. člen

(presojanje upravičenosti investicij)

(1) Presoja upravičenosti investicije vsebuje strokovno oceno skladnosti investicijske dokumentacije s predpisano metodologijo ter upravičenosti investicije z vidika veljavnih meril uspešnosti in učinkovitosti (predhodno vrednotenje). Investitor lahko pri svoji odločitvi upošteva strokovno mnenje zunanjih presojevalcev.

(2) Strokovno presojlo skladnosti investicijske dokumentacije z metodologijo in upravičenosti investicije z vidika veljavnih meril učinkovitosti opravi komisija iz 17. člena te uredbe ali predstojnik investitorja za DIIP.

(3) Pri strokovni presoji ne smejo sodelovati osebe, ki so pripravljale investicijsko dokumentacijo.

(4) Strokovna presoja upravičenosti je obvezna za dokument identifikacije investicijskega projekta, kadar je ta podlaga za odločitev o investiciji, za predinvesticijsko zasnovo, investicijsko zasnovo, investicijski program, novelacijo investicijskega programa in študijo izvedbe. Investitor predhodno preveri, ali imajo ocenjevalci najmanj taka dokazila o strokovni usposobljenosti, kot jih je zahteval za izdelovalce investicijske dokumentacije, ki jo presojajo.

27. člen

(uvrstitev projekta v načrt razvojnih programov)

(1) Investicijski projekt se uvrsti v načrt razvojnih programov, če izpolnjuje pogoje, določene v zakonu, ki ureja javne finance, in drugih na njegovi podlagi izdanih predpisih.

(2) Vključitev investicijskega projekta v načrt razvojnih programov predlaga neposredni proračunski uporabnik, ki je skrbnik projekta.

(3) Temeljni dokument za uvrstitev projekta v načrt razvojnih programov je dokument identifikacije investicijskega projekta. Izhodiščna vrednost se lahko spremeni na podlagi sklepa potrjene predinvesticijske zasnove ali investicijskega programa oziroma njegove novelacije.

(4) Pri načrtovanju se do odločitve o investiciji projekt vodi v stanju priprave in so zanj glede na pripadajoči načrt financiranja rezervirane predvidene pravice prevzemanja obveznosti na proračunskih postavkah. S potrditvijo investicijskega programa se stanje projekta lahko spremeni v izvajanje.

IV. OSNOVE ZA OVREDNOTENJE IN OCENJEVANJE

28. člen

(metodološke osnove)

Glede na vrsto investicijske dokumentacije je treba pri ocenjevanju smiselno uporabiti naslednje metodološke osnove:

1. določitev ciljev:
 - a) cilji se določijo na podlagi predhodno izvedenih analiz, evidentiranja potreb ter možnosti in načinov njihovega uresničevanja:
 - odpraviti ozka grla s povečanjem zmogljivosti na posameznih prometnih smereh ali objektih z gradnjo novih in alternativnih ali posodobitvijo obstoječih povezav ali objektov,
 - omogočiti nemoten potek predvidenega povečanega potniškega in tovornega prometa zaradi hitrega razvoja območja,
 - izboljšati kakovost prometnega omrežja ali objektov zaradi povečanja potovalne hitrosti ali izboljšanja kakovosti storitev za uporabnike prometnih omrežij ter zmanjšati operativne stroške in število nesreč z vzpostavitvijo varnostnih ukrepov na omrežju,
 - povečati varnost, zanesljivost, razpoložljivost in interoperabilnost prometnih omrežij,
 - dokončati manjkajoče povezave ali slabo povezana omrežja,
 - izboljšati dostopnost primestnih območij ali slabo dostopnih regij,
 - vzpostaviti prevoznost po naravnih nesrečah,
 - zmanjšati izpostavljenost prebivalcev negativnim vplivom prometnih omrežij na okolje,
 - b) cilji se uskladijo s strategijami, nacionalnimi programi, programi EU in zakoni ter so opredeljeni tako, da je mogoče ugotavljati in preverjati njihovo uresničevanje,
 - c) cilji se določijo tako, da je mogoče identificirati ekonomične in izvedljive različice za njihovo izvedbo;
2. priprava predlogov variant za uresničevanje ciljev:
 - a) variante se med seboj lahko razlikujejo po različnih mogočih lokacijah, tehnično-tehnoloških rešitvah, obsegu, virih in načinih financiranja, rokih in poteku izvedbe, rezultatih in drugih pomembnejših delih investicije,
 - b) upoštevajo se tudi variante, ki so posledica vsebinskih razlik pri oddaji del ali načinov financiranja (npr. fazna gradnja, koncesije in druge oblike javno-zasebnega partnerstva, gradnja na ključ),
 - c) pričakovani učinki za projekt se za presojo izvedljivosti ciljev investicije predstavijo najmanj s primerjavami stanja scenarija »z« investicijo (upoštevajo

- izbrano varianto) in izhodiščnega scenarija (»brez« investicije) oziroma minimalne alternative z upoštevanjem delnih izboljšav;
3. opredelitev vrednostnega in fizičnega obsega stroškov in koristi vsake variante:
- a) v ovrednotenje so vključeni vsi stroški in koristi, ki jih investicija povzroča v celotnem investicijskem ciklusu,
 - b) ocena količin temelji na predpisani dokumentaciji (predhodne idejne rešitve in študije, projektna in tehnično-tehnološka dokumentacija, standardi in normativi dejavnosti, prostorski akti in druge podlage),
 - c) stroški in koristi, ki se upoštevajo pri ocenjevanju investicije v ekonomski dobi, so: investicijski stroški, investicijsko in redno vzdrževanje, stroški obratovanja in koristi (prihranki časa, zmanjšanje tveganja zaradi nesreč v naseljih, zmanjšanje onesnaževanja in drugo), stroški zapiranja javne železniške infrastrukture in koristi investicije, ki jih lahko izrazimo v denarju, ter nedenarne koristi (posredne in neposredne),
 - d) stroški in koristi se ugotavljajo po dinamični metodi za celotno ekonomsko dobo investicije, v obdobju, v katerem se pričakuje njihov nastanek,
 - e) izhodiščni podatki se uskladijo s podatki, ki jih imajo ali objavljajo institucije z javnimi pooblastili,
 - f) vsi denarno prikazani stroški in koristi so izraženi na primerljivih osnovah (stalne cene, diskontiranje),
 - g) vsaka varianta vsebuje izračun finančno-tržnih, ekonomskih in drugih kazalnikov učinkovitosti investicij ter opis rezultatov na podlagi meril, ki jih ni mogoče izraziti v denarju,
 - h) predpostavke za projekcije morajo biti utemeljene in verodostojne;
4. ugotavljanje občutljivosti variant:
- a) z analizo občutljivosti se opredelijo kritični parametri investicijskega projekta, pri katerih so projekcije manj zanesljive, in sicer po vrstnem redu vplivanja na končni rezultat investicije oziroma po stopnjah tveganja (z analizo tveganja), ter se
 - b) izkažejo ugotovitve analize o mogočih vplivih na pričakovan končni rezultat oziroma učinki na rezultate finančnih in ekonomskih analiz (interna stopnja donosnosti, neto sedanja vrednost);
5. izbor najboljše variante in predstavitev izsledkov:
- a) vsako varianto je treba presojati tudi z vidika najpomembnejših omejitvenih dejavnikov (finančnih, zakonskih, regionalnih, okoljevarstvenih, institucionalnih in drugih),
 - b) pri predstavitvi izsledkov se navedejo cilji, opis obravnavanih variant, primerjava variant, razlogi za izbiro najboljše (najustreznejše) variante ter način ocenjevanja izbire najboljše variante.

29. člen (metode za presojo upravičenosti)

Pri izračunih in drugih postopkih za presojo upravičenosti projektov se v dokumentaciji uporabljajo:

1. analiza stroškov in koristi,
2. analiza stroškovne učinkovitosti,
3. analiza tveganja,
4. analiza občutljivosti,
5. analiza vplivov,
6. multikriterijska analiza,
7. druge primerne metode, ki upoštevajo pravila stroke in posebnosti posameznega področja.

V. MERILA ZA UGOTAVLJANJE UČINKOVITOSTI INVESTICIJ

30. člen (vrste meril)

(1) Pri ocenjevanju učinkovitosti investicije v državne ceste in javno železniško infrastrukturo se glede na predvideno vrednost in vrsto investicije upoštevajo finančna, ekonomska in razvojna merila ter merila usklajenosti s predpisi, standardi in pravili stroke, kot je določeno v prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Pri ugotavljanju učinkovitosti koncesijske izvedbe investicije se obravnavata varianti konvencionalne in koncesijske izvedbe. Pri tem se uporabijo ekonomska in finančna merila.

31. člen (uporaba meril in upravičenost investicije)

(1) Učinkovitost investicijskih projektov se praviloma ugotavlja z ekonomskimi merili. Če ima projekt med svojim obratovanjem prihodek (npr. cestnine in podobni prihodki ali prihodki spremljajočih dejavnosti), se učinkovitost investicije ugotavlja tudi s finančnimi merili.

(2) Investicija je upravičena, če izkazuje pozitivno ekonomsko neto sedanjo vrednost in ekonomsko interno stopnjo donosnosti, ki je enaka diskontni stopnji ali jo presega.

(3) Upravičenost investicije, za katero ni mogoče določiti ekonomske upravičenosti, se ugotavlja na podlagi meril iz drugega ali tretjega odstavka 34. člena in 35. člena te uredbe, upoštevajoč uteži posameznega merila, ki so določene v prilogi 6 (za cestno infrastrukturo) in prilogi 9 (za javno železniško infrastrukturo), ki sta sestavni del te uredbe. Investicija, ocenjena po teh merilih, je upravičena, če doseže najmanj 50 odstotkov vseh točk.

(4) Upravičenost investicije, katere ekonomska interna stopnja donosa ne dosega diskontne stopnje, se ugotavlja na podlagi meril iz drugega ali tretjega odstavka 34. člena in 35. člena te uredbe, upoštevajoč uteži posameznega merila, ki so določene v prilogi 6 (za cestno infrastrukturo) in prilogi 9 (za javno železniško infrastrukturo) k tej uredbi. Investicija, ocenjevana po teh merilih, je upravičena, če doseže najmanj 40 odstotkov vseh točk.

(5) Upravičenost tipičnih investicij se izračuna na podlagi ponderiranih točk posameznih meril. Če je investicija netipična, se pri izbrani tipični investiciji lahko dodajo tudi druga merila, vendar tako, da je skupni seštevek vseh ponderiranih meril 150 točk, dodano merilo pa je lahko ponderirano z največ faktorjem 2.

32. člen (finančna merila)

(1) S finančnimi merili se ugotavlja upravičenost projekta z vidika investitorja oziroma upravljavca.

(2) Osnova za izračun finančnih meril je finančna analiza. Pri izračunu dinamičnih meril se uporablja metoda diskontiranja.

(3) Pri finančni analizi se uporabijo naslednja merila:

1. finančna neto sedanja vrednost (NSVf),
2. finančna interna stopnja donosnosti (ISDf),
3. finančna relativna neto sedanja vrednost (RNSVf),
4. finančni količnik relativne koristnosti (K/Sf).

33. člen (ekonomska merila)

(1) Z ekonomskimi oziroma družbenoekonomskimi merili pri izračunu upravičenosti projekta se ugotavljajo tudi učinki, ki nastanejo zaradi projekta ne pri le upravljavcu, temveč tudi drugih ekonomskih in preostalih subjektih. Ekonomska merila poleg neposrednih učinkov (stroškov in koristi) vključujejo posredne vplive na družbo kot celoto.

(2) Osnova za izračun ekonomskih meril je ekonomska analiza stroškov in koristi. Pri izračunih dinamičnih meril se uporablja metoda diskontiranja.

(3) Pri ekonomski analizi se uporabijo naslednja merila:

1. ekonomska neto sedanja vrednost (NSVe),
2. ekonomska interna stopnja donosnosti (ISDe),
3. ekonomska relativna neto sedanja vrednost (RNSVe),
4. ekonomski količnik relativne koristnosti (K/Se).

34. člen (razvojna merila)

(1) Razvojna merila dodatno poudarjajo razvojne dejavnike oziroma prispevke, ki jih ima neka investicija v širšem in ožjem prostoru. Izkazujejo se z vključenostjo v razvojne dokumente in vplivom na regionalni razvoj, ki se odraža predvsem v zmanjšanju razlik pri razvoju regije in med regijami.

(2) Pri ocenjevanju investicij v državne ceste se v okviru razvojnih meril uporabijo merila prostorskega razvoja. Merila, kriteriji in točkovanje so določeni v prilogi 4, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Pri ocenjevanju investicij v javno železniško infrastrukturo se v okviru razvojnih meril uporabijo merila prostorskega razvoja. Merila, kriteriji in točkovanje so določeni v prilogi 7, ki je sestavni del te uredbe.

35. člen (merila usklajenosti s predpisi in standardi)

Pri presoji usklajenosti investicije s predpisi, standardi in pravili stroke se uporabijo merila in kriteriji, določeni v prilogi 5 (za cestno infrastrukturo) in prilogi 8 (za javno železniško infrastrukturo), ki sta sestavni del te uredbe.

VI. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

36. člen

(prenehanje veljavnosti in dokončanje postopkov)

(1) Z dnem uveljavitve te uredbe prenehata veljati Uredba o metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju državnih cest (Uradni list RS, št. 124/07) ter Uredba o enotni metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javne železniške infrastrukture (Uradni list RS, št. 6/08).

(2) Investicijska dokumentacija, ki se je začela izdelovati pred uveljavitvijo te uredbe, se dokonča po dosedanjih predpisih.

37. člen

(uveljavitev)

Ta uredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00710-1/2017

Ljubljana, dne 1. februarja 2017

EVA 2012-2430-0197

Vlada Republike Slovenije

Dr. Miroslav Cerar
predsednik